

[Lone Dybkjær]

har over for os oplyst, at man ikke ønskede at gennemføre lovforslag nr. L 71. Dertil har vi svaret, at vi så naturligvis heller ikke ville gennemføre en kunstgødningsafgift til finansiering af L 71; så enkelt er det. Jeg kan godt se, det er underligt for hr. Camre, men det er altså faktisk realiteterne i det.

En miljøstøttelov kan laves på mange forskellige måder; man kan gøre det på denne måde her – og det har sine fordele – men man kan også prøve at lave nogle mere selektive ordninger. Det, der er afgørende for mig, er, at vi nu simpelt hen må starte forfra. Jeg mener, det er nødvendigt, at der etableres noget støtte til de landmænd, der har brug for det på dette felt, men diskussionerne må starte forfra. Når vi starter helt forfra, skal støtteordningen ses i lyset af den udvikling, der i øvrigt er sket med EFs kornpriser, som jo har en klar indflydelse på hele landbruget og dermed også på, hvilke jorder det faktisk kan betale sig at udnytte eller ej. Men jeg ser ikke nogen anden vej frem, end at man vasker tavlen ren og begynder forfra og diskuterer sagen.

Jeg kan godt forstå, at socialdemokratiet, der har ønsket at lave en stor strukturomlægning inden for landbruget og har foreslået meget store afgifter, er ked af, at det ikke får dette her igennem. Det kan jeg ikke beklage; for mig at se har afgiften alene skullet finansiere den lov, der nu altså ikke ønskes gennemført, og det er kedeligt. Jeg synes også, det er kedeligt for de landmænd, der gerne skulle have haft støtten, men det ansvar kan kun lægges ét sted, nemlig hos regeringen, som har ønsket at tage denne konsekvens af situationen.

Formanden:

Jeg vil gerne her sige, at jeg af grunde, som jeg tror alle medlemmer forstår, har tilladt, at man har beskæftiget sig en del med lovforslag nr. L 71 under denne andenbehandling, men der er en grænse for, hvor detaljeret man kan forhandle indholdet i L 71 i denne sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Det, der kalder mig herop, er fru Lone Dybkjærs betragtning om, at tavlen skal viskes ren, i relation til, at fru Lone Dybkjær

fremhæver, at det er regeringens ansvar. Det kan det selvfølgelig være for det radikale venstre, men jeg vil gerne spørge fru Lone Dybkjær, hvornår vi så skal se på, hvad der står på tavlen. Jeg kan forstå, at kritikken vedrører den udformning, miljøstøtteloven har fået, men jeg vil gerne gøre fru Lone Dybkjær opmærksom på, at det radikale venstre bandt sig for en kunstgødningsafgift på et tidspunkt, der lå før miljøstøttelovforslagets fremsættelse; det var nemlig et princip, som fremgik sidste år på denne tid ved en aftale mellem VS, socialdemokratiet, SF og det radikale venstre om, hvordan man udtrykte sig ved behandlingen af handlingsplanen. Da var tavlen ren.

Jeg vil gerne spørge fru Lone Dybkjær, hvad udtrykket »at tavlen skal viskes ren«, betyder. Betyder det, at fru Lone Dybkjær står ved det, hun sagde sidste år på denne tid, altså at man ikke kan komme uden om en kunstgødningsafgift? Og det drejede sig ikke kun om en finansieringsdiskussion; vi diskuterede også et miljøpolitisk instrument. Mener fru Lone Dybkjær, at tavlen skal viskes så ren, som den var før miljøstøttelovforslagets fremsættelse, eller står fru Lone Dybkjær ved de formuleringer, som hun på det radikale venstres vegne kom med inden sidste sommerferie, og som var en forudsætning for, at et enigt folketing dengang vedtog handlingsplanen?

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Jeg bliver nødsaget til at konstatere, at fru Lone Dybkjær sejler under falsk flag, for fru Lone Dybkjær vidste, da hun var medforslagsstiller til det forslag, vi her behandler, afgiftsforslaget, at hun kunne fremprovokere en tilbagetrækning af selve støttelovsforslaget, og hvis fru Lone Dybkjær mente sin afgiftsfinansiering alvorligt, måtte hun også gøre sig klart, at hun måtte holde fast ved begge forslag. Flertallet – vi fire partier, der har fremsat selve afgiftsforslaget – er jo i stand til at fastholde og gennemføre lovforslag nr. L 71, som alle nu har sukket efter i 7 måneder.

Men fru Lone Dybkjær har udsendt et falsk signal til alle de mange miljøinteresserede i dette land, et signal, der hedder: her kommer det radikale venstre og redder en